

آیا عدم تنظیم مناسب بازار محصولات کشاورزی نتیجه نبود قانون است؟

خلیل حیدری، عضو هیات علمی موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی

باشگاه خبرنگاران جوان

ماده ۱۶ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی به این امر اشاره دارد که «از تاریخ تصویب این قانون، وزارت بازرگانی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی قبل از واردات کالاها و یا محصولات بخش کشاورزی (اعم از خام و یا فرآوری شده) و یا مواد اولیه غذایی مورد نیاز صنایع غذایی و تبدیلی موظفند از وزارت جهاد کشاورزی مجوز لازم را اخذ کنند. بر اساس قانون ادغام وزارت بازرگانی و صنایع و معادن این وظیفه به وزارت جدید صنعت، معدن و تجارت منتقل شده است. همچنین دولت مکلف است به منظور حمایت از تولیدات داخلی، برای واردات کلیه کالاها و محصولات بخش کشاورزی تعرفه موثر وضع کند به گونه‌ای که نرخ مبادله همواره به نفع تولیدکننده داخلی باشد». از سوی دیگر بر اساس تبصره ۱ این ماده «واردات نهاده‌های تولید بخش کشاورزی (از قبیل بذر، نهال، کود و سم) با هماهنگی و اخذ مجوز وزارت جهاد کشاورزی از این امر مستثنی است». در تبصره ۲ نیز «مسئولیت انتخاب ابزار تعرفه‌ای، تعیین سهمیه مقداری، زمان ورود و مقدار تعرفه برای کالاهای کشاورزی و فرآورده‌های غذایی با وزارت جهاد کشاورزی خواهد بود». بنابراین ماده از قانون فوق‌الذکر تعیین تعرفه و اتخاذ هر نوع سیاست تجاری دیگر برای برقراری توازن بین عرضه و تقاضای داخلی محصولات کشاورزی که برای جلوگیری از نوسان قیمت‌ها در بازار و در نتیجه تنظیم بازار داخلی ضروری است قطعاً باید با مجوز و هماهنگی مستقیم وزارت جهاد کشاورزی باشد. حال سوال اساسی اینجاست که با وجود ماده ۱۶ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی که عملاً سیاست‌های تنظیم بازار را در اختیار وزارت جهاد کشاورزی گذاشته است و تنها وزارت صنعت، معدن و تجارت نقش مجری و هماهنگ کننده با سایر سیاست‌ها از جمله سیاست تجاری کل کشور را دارد، چه ضرورتی به طرح و قانون جدیدی است که وظیفه تنظیم بازار داخلی محصولات کشاورزی را به وزارت جهاد کشاورزی واگذار کند؟ از طرفی با وجود این قانون عملاً وزارت جهاد کشاورزی این اختیار را داشته که با هماهنگی‌های لازم سیاست‌های مناسب تنظیم بازار را

جهت جلوگیری از نوسان بازار اتخاذ کند لذا اگر این اتفاق نیافتاده است علت نبود قانون نیست بلکه علت باید در عوامل دیگری جستجو شود.